

THE BRITISH ESPERANTIST

*The Official Organ of The British Esperanto
Association.*

VOL. I.—No. 7.

JULIO, 1905.

[PRICE ONE PENNY.
POST FREE, 1½D.]

KONGRESA TAG'.

De Ch. W. T. REEVE (Londono).

(Ario: "Funiculi-Funicula" de L.
Denza.)

1.

El ĉiu lando venu al Bulonjo
Pretigu vin, pretigu vin.
Doktoro Zamenhofo kaj Kongreso
Atendas vin, atendas vin.
Alportu Esperantan langon veran
Por la kunven', por la kunven'.
Forlasu hejme propran lingvon vian
Sen ia ĝen', sen ia ĝen'.

Ĥoro.

Ni kunvenu por kongresa tag'.
En Bulonjon sub la verda flag'.
Malpaco ja ne daŭru plu:
Ne estas ni fremduloj plu;
Esperanta frato estas ne fremdulo plu.

2.

La kara lingvo jam tre dolĉa estas
Por skriba l'art', por skriba l'art'.
Sed veran plezuregon al ni donas
La parolart', la parolart'.
Nun ĉiu lando kantu unulingve,
En granda ĥor', en granda ĥor'.
Elsonu vocoj laŭte kaj pli laŭte,
Ĝis ĉies kor', Ĝis ĉies kor'.

GRAVO OPINIO.

La mez-junia numero de **Lingvo Internacia** enhavas pluan leteron de D-ro. Zamenhof. Li tute rajte miras, ke la mondo esperantista ne sufiĉe multe sin okupas je la estonta kongreso. Li diras: "Mi opinias, ke niaj gazetoj devus pli multe paroli pri la kongreso, niaj grupoj en la tuta mondo devus fari la kongreson ĉefa objekto de ĉiuj niaj kunvenoj, priparoloj, zorgoj, pripensadi kaj pretigadi rimedojn por pli granda solenigo de la kongreso, sendi monon, ktp. Ili devus disvastigadi en siaj urboj kaj landoj oftajn sciigojn pri la estonta kongreso por ekinteresi la mondon kaj allogi la neesperantistojn veni en granda nombro al la kongreso (kiel gastoj); sed kompreneble ili devas fari tion ĉi *lerte* kaj *takte*, evitante ĉian nelertan altrudadon kaj tedadon."

Pro manko de loko ni diras nur, ke al saĝulo sufiĉas aludo.

Avizo.—La legantoj bonvole rimarku, ke la diversaj projektoj diskutotaj en la Kongreso estas eldonitaj kiel aparta broŝuro, kiu baldaŭ estos aĉetebla ĉe la Sekretario po 3 pencoj afrankite.

FAKO DE KORESPONDADO INTERNACIA. (F.I.K.)

26.—**Chippenham (England).**—S-ro. Harry L. Wiltshire, *Pierrepoint House*, dez. koresp. kun alilandaj geesptoj. per ilus. p.k. Tuj kaj ĉiam respondos.

27.—**Ŝpikov** (*Podolskaja guber.*,

Russia).—S-ro. T. E. Moskovĉenko, *St. Raĥni-Lesovije*, dez. korespondadi kun alilandaj Esptoj. pri la fotografarto, Esp. propagando, k.a. Ĉiam adresu kovertojn k.c. Espte.

KRONIKO.

Grupo de Plymouth.—Nia monata kunsido okazis la 7an de Junio, sub la prezido de D-ro. T. G. Vawdrey. La regularo, pretigita de la komitato en ĝia kunsido de la 10a de Majo, estis proponita al la grupanoj kaj unuvoĉe aprobita de ili. La komitato kaj la grupanoj decidis presigi 100 ekzemplerojn de la regularo kaj disdoni ilin al siaj amikoj. La grupo ankaŭ unuvoĉe decidis sendi S-ro. Thill, kiel oficiala reprezentato al la Bulonja Kongreso. Antaŭ kelkaj semajnoj S-ro. Thill sendis al la bonekonata kornuba romanverkisto, S-ro. A. T. Quiller-Couch (Kŭiler Kuĉ) paketon da Esperanta literaturo, revuoj, k.t.p., petante ke li nek aprobu nek malaprobu Esperanton antaŭ ol li estas leginta (1°) "La Lingvo Esperanto," de R. J. Lloyd, D.Litt., M.A.; (2°), la lernolibron de D-ro. O'Connor; (3°) La paroladon de S-ro. Evrot faritan en Bourg, la 5an Februaro de 1905a. La honorinda literaturisto bonvolis legi tra tiuj ĉi libroj kaj sendi al la sekretario de la Plymouth'a Grupo la sekvantan respondon:—

"Kara Sinjoro,—Multajn dankojn pro la libroj pri Esperanto. . . . Esperanto certe havas la unuan meriton kiuj internacia lingvo devas havi—ĝi estas admirinde simpla. Mi miregas pri la facileco laŭ kiu ĝi estas tradukebla, eĉ de iu, kiu dediĉis al ĝi nur malmultaj minutoj da lernado—kaj tiuj, nur al la fonetiko—aŭ pliĝuste, mi devas diri, pri la facileco laŭ kiu oni povas ekkapti la sencon, kaj pri la granda proporcio da vortoj kiujn oni tuj povas rekoni. Mi timas, ke la penadoj por estigi pli bonan interkompreniĝon inter la nacioj ŝajne estas nuntempe sub nubo. Tamen, spite tiuj ĉi malamin-daj militadoj, grandega progresado estas farita dum tute freŝaj jaroj. Estas okazo por diri, 'Ne diru, ke la batalado estas vana.' Mi kredas al kiel eble plej plena libereco por intersanĝado de penso inter nacioj. Duono de la malpacoj de l' mondo venas de tio, ke la popoloj ne havas la eblon kompreni unu la alian, kaj ia komuna lingvo multe pli farus por la internacia paco, ol kia ajn nombro da traktaĵoj. Mi dubas, ĉu Esperanto

CHRONICLE.

Plymouth Group.—Our monthly meeting took place on June the 7th, Dr. T. G. Vawdrey in the chair. The rules the committee drafted on May the 10th were submitted to the group and unanimously approved by the members. The committee and members resolved to have a hundred copies printed to distribute among their friends. The group also unanimously decided to send Mr. J. A. Thill as their official representative to the Boulogne Congress. Some weeks ago Mr. Thill sent a small parcel of Esperanto literature to the well-known Cornish novelist, Mr. A. T. Quiller-Couch, asking him neither to approve of nor to condemn Esperanto before having read (1) Dr. Lloyd's "Esperanto Language"; (2) Dr. O'Connor's Text Book; (3) Monsieur Evrot's "Conférence sur L'Esperanto." The worthy *littérateur* was kind enough to read these books and to send the following reply to the secretary of the Plymouth Group:—

"Many thanks for the books on Esperanto. . . . Esperanto certainly has the first merit an international language should possess—it is admirably simple. I am surprised at the ease with which it can be translated, even by one who has not given more than a few minutes' study to it, and that to the phonetics only, or rather, I should say, at the ease with which the meaning can be seized and the large proportion of words that are at once recognisable. I am afraid that efforts to promote a better understanding between nations appear to be under a cloud just now. Yet, as a matter of fact, and in spite of these hateful wars, enormous work has been done during quite recent years. It's a case of, 'Say not the struggle naught availeth.' I believe in the fullest possible Free Trade in thought between nations. Half the quarrels in the world come from folk's inability to understand one another, and a common language would do more for international peace than any number of treaties. I doubt Esperanto will ever be a literary language, but as a means of communication

iam estos literatura lingvo, sed kiel rimedo de komunikado inter diversaj nacioj, mi esperas, ke ĝi havu grandan estonton.—Vere via,

“A. T. QUILLER-COUCH.”

Grupo de Hastings.—La prezidanto ĵus starigis *La Hastings'an Rondiranton*, kiu estas private eldonata gazeto. Ĉiu leganto, kiam li estas leginta la artikolojn de siaj kunanoj devas verki kaj enskribi sian propran aldonon en Esperanto antaŭ ol li forsendos la gazeton rondiranten. Tiamaniere, tiuj membroj kiuj restas for de l' hejmo povas tamen komunikiĝadi kun la aliaj kaj junaj studantoj ebligas esprimi siajn pensojn kaj ideojn per la lingvo, kritikante kaj diskutante la verkojn de la ceteraj. La sekretario aranĝis, ke vaporŝipo irados inter Hastings kaj Bulonjo por transporti personojn dum Kongresa semajno.

Grupo de Battersea.—Dum la daŭro de la someraj monatoj la anoj de tiu ĉi grupo saĝe decidis daŭrigi siajn kursojn eksterdome. Ĉe la orkestrejo en Battersea Park oni trovas anojn de l' grupo ĉiudimanĉe je la 11a. Serĉu la verdan stelon!

Grupo de Dover.—La ĉiujara kunido de la Grupo de Dover okazis la 1^a de Junio. S-ro. Cowper prezidis. S-ro. Chitty (hon. sekretario) raportis pri la progreso de la klubo dum ĝia unua jaro kaj klarigis la financan situacion de la grupo, kiun li montris kontentiga. Diskuto postvenis pri la vizito de Esperantistoj Doveron el la Bulonja Kongreso en Aŭgusto proksima kaj komitato estas elektita por klopodi pri la aceptado de vizitantoj, por kio la Ĉambro de Komerco estas dominta du gineojn. La Urbestro, Sir William Crundall, al kiu oni voĉdonis esprimon de sincera danko pro lia persona amikeco je l' Grupo, estas elektita prezidanto, kaj S-ro. Chitty hon. sekretario. Baldaŭ estos komencataj kursoj por la eklernantoj.

Klubo de Deal.—La lernantoj, kiuj deziras plilertiĝi je la parolado de nia lingvo per praktiko konversacia, antaŭ la Kongreso, povas trovi bonajn okazojn tion efektiviĝi en la tre saniga marbana urbeto Deal. La tiea klubo ne estas multnombra, sed ĝi enhavas kelkajn gestudentojn (precipe ĉe la

between various peoples, I hope that it has a great future.—Believe me, yours very truly,

“A. T. QUILLER-COUCH.”

Hastings Group.—The president has just started *The Hastings Rondiranto*, which is a privately circulated gazette. Each reader, when he has read the articles of his fellow-member, writes for inclusion his own addition in Esperanto before he sends the gazette on its rounds again. Thus, those members who are visiting away from home can keep in touch with the others, and young students are enabled to express their thoughts and ideas in the language by criticising and discussing the works of the others. The secretary has arranged that a steamship shall ply between Hastings and Boulogne to carry passengers over during Congress week.

Battersea Group.—During the summer months the members of this group have wisely decided to continue their classes in the open air. At the bandstand in Battersea-park, members of the group will be found every Sunday at 11 a.m. Look out for the green star!

Dover Group.—The annual meeting of this group was held on June 1. Mr. Cowper presided. Mr. Chitty (the hon. secretary) reported as to the progress of the club during its first year, and explained the financial position of the group, which he showed to be satisfactory. A discussion followed as to the visit of Esperantists to Dover from the Boulogne Congress in August next, and a committee was elected to deal with the reception of visitors, towards which the Chamber of Commerce has given two guineas. The Mayor, Sir William Crundall, to whom a vote of sincere thanks was accorded for his personal kindness to the group, was elected president, and Mr. Chitty hon. secretary. Classes for beginners will soon be started.

Deal Club.—Learners who desire to improve themselves in speaking the language, by conversational practice before the Congress, can obtain good opportunities for this purpose in the very invigorating watering-place Deal. The club is not a large one in point of numbers, but it contains some very

fraŭlinoj), tre fervorajn; oni uzadas diversajn rimedojn por oftaj agrablaj interparoladoj. Kelkafoje oni kunvenas societeme, kaj partoprenas en Esperantistaj ludoj, kantas gajajn ĥoraĵojn, deklamas aŭ legas poemojn kaj amuzajn rakontetojn, helpate de kelkaj apudklubanoj. Somere, oni aranĝas ekskursetojn, promenetojn tra la kampoj, kaj kunvenetojn subĉielajn en ĝardenoj aŭ sur la marbordo. Dum la ofta ludado—per bona musikbando el la proksima soldatejo—oni distingigas, per verdaj steloj kelkajn kungrupigitajn seĝojn rezervitajn por klubanoj kaj vizitantoj, kiuj deziras interparoladi. Al ĉiuj aligrupanoj nialandaj aŭ fremdaj la Deal'a Klubo ĉiam faros tre koran akcepton, escepte dum la daŭro de la Bulonja Kongreso. La hon. sekretario ĝoje ricevos avizon de vizitontoj.

Londona Esperantista Klubo.—La membroj de tiu ĉi Klubo de nun kunvenos ĉiuvendrede, de la 6a ĝis la 9a horo vespere, ĉe St. Bride's Institute, Bride-lane, Fleet-street, kiam vizitantoj estos ĝoje akceptataj. Kelkaj membroj muzikamantaj ankaŭ kunvenas por kantezerciĝado laŭ la gvidado de S-ro. Arthur Trickett, kiu donas sian satatan servon kiel instruisto kaj muzikverkisto. Ĝenerala kunsido okazis en Junio por decidi pri elekto de delegitaj konsilantoj por la Brita Esperantista Asocio kaj delegitoj por la Bulonja Kongreso.

Ni ekscias plezure, ke kelkaj el niaj legantoj mendas sian ekzempleron de la B. E. ĉe la kutimaj ĵurnalvendistoj, anstataŭ ĝin aboni rekte ĉe ni. Unu el ili faras tion en la kondiĉo, ke la vendisto elmontru lian ekzempleron en sia butikfenestro dum la 3 aŭ 4 tagoj antaŭ ol li venos por preni ĝin, kaj sekve nia gazeto estas nun aĉetebla ĉe E. Born, 50, Copthall-avenue, London-wall, E.C.

Parizo.—**Hôtel du Borysthene**, 30, Rue de Vaugirard, kontraŭ Luxembourg kaj Palais du Sénat. Apartamentoj kaj dormoĉambroj. Moderaj prezoj. Loĝejo rekomendata. Mastro: E. Houbart.

enthusiastic students—especially of the fair sex; various means are adopted for affording frequent opportunities for pleasant conversation. Social meetings are held for Esperanto, games, chorus singing, recitations, or readings of poetry, and amusing anecdotes, members of neighbouring clubs assisting. During the summer short excursions, rambles through the fields, and small open-air gatherings are held in gardens or on the beach. During the band performances—an excellent military band from the neighbouring barracks—small groups of chairs, marked with the green star, are reserved for members and visitors wishing for Esperanto conversation. Members of any other groups, British or foreign, will be welcomed by the Deal Club, at any time (except during the Boulogne Congress). The hon. secretary will be glad to hear from intending visitors.

London Esperanto Club.—The members of this Club will in future meet every Friday at St. Bride's Institute, Bride-lane, Fleet-street, when visitors will be gladly welcomed, between 6 and 9 p.m. Several members who are music-lovers also meet for singing practice, Mr. Arthur Trickett giving his valued services as teacher and composer. A general meeting was called in June to decide upon the election of delegate councillors for the British Esperanto Association, and to appoint delegates to the Boulogne Congress.

S-ro. J. Niedermann, el Southampton, skribas al ni: "Kiel rezultato de mia forsendo de lernolibro Esperanta kaj ekzempleroj de 'Suno Hispana,' per pero de la ĉi tiea kolombia Konsulo, mi legis en du sinsekvaj numeroj de la kolombia ĵurnalo, *El Correo del Cauca*, du longajn artikolojn tre favorajn por Esperanto, verkitajn de S-ro. M. Arango el Calo, kiuj, laŭ tio, kion mi eksciis de la nomita Konsulo, jam entuziasmigis kelke da Kolombianoj."

Deerhadden College

59, BRIXTON HILL, S.W.

Edukatinoj, loĝantoj kaj dumtagaj, el ĉiuj landoj estas akceptataj.

Pri prezaro kaj kondiĉoj sin turnu al

FRAŬLINOJ E. & B. WALKER.

Kampovojetaĵoj Vagadoj.—Kelkaj Londonaj Esperantistoj intencas fari ekskursojn en la ĉirkaŭan kamparon dum la somero. Tiaj povos liveri agrablan okazon por interparoli Esperante, kaj oni do klopodas aranĝi kampvoĵajn promenadojn. Tiuj okazos ĉiun sabaton posttagmeze, kaj tiuj, kiujn la propono interesas, povas ricevi detalan programon de S-ro. H. Clegg, 52, Constantine-road, Hampstead, N.W.

Novaj Propagandiloj.—Por altiri atenton al la venonta Kongreso, la Asocio ĵus eldonis poŝtkarton kiu surhavas portreton plej novan de D-ro. Zamenhof kaj avizon pri la dato kaj loko de tiu Kongreso. La kosto estas tre malgranda (po 6p. por 12 ekz., aŭfrankite) kaj ni esperas ke la Esperantistoj penados laŭ sia tuta povo alcentrigi per tiuj kartoj la atenton de la mondo al tiu ĉi epokfaranta okazo.

Alia poŝtkarto ankaŭ estas pretigita, portanta la konsilon al ĉiuj en ses lingvoj lerni Esperanton. La kosto estas po 6p. por 30, aŭfrankite.

Antaŭ nelonge vi petis de mia frato sciigojn pri la progresado de nia grupo. La **Malta Grupo** naskiĝis je Kristnasko de 1903a; la grupo ŝajnis forta kaj antaŭvidigis rapidegan vastiĝon, sed pro diversaj cirkonstancoj la kunvenoj iom post iom maloftiĝis, la fervoro malgrandiĝis, kaj la rezultato estis preskaŭ-mortiga por nia kara lingvo.

En Rabato, simpatia vilaĝo, kiu antikve ludis la rolon de ĉefurbo, kaj kiu sidas sur monteto pli ol dekdu kilometrojn malproksime de Valetto, troviĝas pli ol dudek Esperantistoj. Ekrimarkinte ilian foreston el la kunvenoj esperantistaj pro tiom da interspaco, mi proponis al ili la fondon de dua grupo; tio fariĝis, kaj mi ĝoje akceptis la honoron ĉeesti tiujn kunvenojn. Elementaj kursoj jam estis enkondukitaj de Pastro Tomeo. La enkonduko de rondiranta gazeto ankaŭ havis bonegajn rezultatojn.

Ni havas do nun du grupojn. Ambaŭ konsistas el fervoraj anoj, bone progresadas, kaj mi esperas, ke ili baldaŭ donos bonan frukton. Almenaŭ tio estas mia plej kara deziro, kaj miaflanke mi neniam ĉesos enigi

Field-Path Rambles.—A few London Esperantists propose excursions into the surrounding country, which would furnish an agreeable opportunity for conversing in Esperanto, and therefore steps are being taken to arrange field-path rambles. These will be fixed for Saturday afternoons, and those who are interested in the suggestion can obtain a detailed programme.

For Propaganda.—In order to draw attention to the coming Congress, the Association has just published a postcard which bears the latest portrait of Dr. Zamenhof, and a notice as to the date and place of that Congress. The cost is very low (6d. for 12, post free) and we hope that Esperantists will do their utmost by means of these cards to concentrate the attention of the world to this epoch-making event.

Another postcard has also been prepared, advising everyone, in six languages, to learn Esperanto. The cost is 6d. for 30, post free.

en la du grupanarojn la fervoron kiu estas en mi, por atingi nian sanktan celon.
D-ro. G. BUSUTTI.

FARES FROM LONDON TO BOULOGNE.

August 3, 4, 5, returning August 7 and 8.

Saturday, about 2.20 p.m., returning Monday, 7.10 p.m. 1st Class throughout, £1 1s.; 3rd Class and saloon on steamer, 16s. 6d.; 3rd Class rail, 2nd Class on steamer, 12s. 6d.

Thursday or Friday, 10 a.m. or 2.20 p.m., returning Monday or Tuesday, 7.10 p.m. 1st Class, 30s.; 2nd Class throughout, 25s.; 3rd Class rail, 2nd on steamer, 17s. 10d.

Tickets at the above fares can be obtained from Messrs. Thos. Cook and Son (P. 2 Dept.), Ludgate Circus, London.

N.B.—In order that special carriages or compartments may be reserved, all who intend to take advantage of above trains should write to Mr. C. W. Reeve, 40, Crofton-road, Camberwell, S.E., stating time and class.

Meksika Lumturo (ĉiudumonata ĵurnalo, ĵarabono 3 fr., ĉe D-ro. A. Vargas, Santa Rosa Necoxtla, Ver., Mexico) donas tre kuraĝigajn sciigojn pri la aktiva propagando en Meksiklando kaj aliloke en la Nova Mondo. Antaŭnelonge ĝi malfermis monferadon por la Kongreso kaj jam povis sendi al S-ro. Michaux pli ol 500 fr. La Revuo, kvankam negranda, estas bone redaktata kaj enhavas interesajn artikolojn en bonstila Esperanto; kiel specimenon, ni elĉerpas la sekvantajn verajn vortojn de artikolo de S-ro. Ramón Limones:—

“Kiam al amiko, kiu ankoraŭ ne konas Esperanton, vi parolas pri la strukturo de nia lingvo, ofte li diras:

“‘Ja, ĝi estas mirinda, per kelkaj plibonigoj ĝi estos perfekta. Mi proponus ŝanĝi tion kaj tion ĉi, k.t.p.’

“Se li ellernas Esperanton, li iom post iom rimarkas ke ĝi estas pli perfekta ol li unue kredis, kaj fine li konfesas ke Esperanto ne bezonas tion da plibonigoj kiom li pensis.

“Kiom da leteroj plenaj je proponoj pri plibonigoj ricevis D-ro. Zamenhof! Nur li povus tion diri. Li ĉiam respondas ĝentile per afablaj vortoj, nenion dirante pri la proponitaj plibonigoj. Alia pli fera ne respondus, aŭ respondus tion ĉi: ‘Esperanto estas netuŝebla; akceptu ĝin tiel kiel estas aŭ donu al mi pacon.’ Ne! Li respondas afable, nenion dirante pri la proponoj; ĉar li bone scias ke la proponantoj mem konvinkiĝos, iom post iom, pri la sennecese de plibonigoj.

“Volapuko, malgraŭ ĝiaj grandaj malperfektaĵoj estus sukcesinta se ĝi ne estus havinta *plibonigistojn*. Ĝi falis por ĉiam kaj neniam plu releviĝos. Tiu morta falado estu al ni ekzemplo. Ni evitu tiun danĝeron.

“En la venonta Kongreso oni formas centran komitaton, specon de akademio, ne por plibonigi Esperanton; tute kontraŭe por malhelpi la ŝanĝojn kaj plibonigojn kaj forigi la ‘tuŝistojn.’ Je tiu flanko ni devas esti trankvilaj, ĉar oni trovas sufiĉe da saĝaj defendistoj por kontraŭbatali tiujn kiuj intencus konduki Esperanton tra danĝeraj vojoj.”

“**Tra la Mondo**,” nova *ilustrita* revuo tute en Esperanto, kies unua numero

aperos dum la nuna monato, estos redaktata de nia konata kaj energia samideano, S-ro. A. Capé Montrosier. Ĝi provos plenigi la malplenan fakon de esperantista revuo *tutmonda* kaj *ilustrita*, penante per tio altiri aŭ konservi personojn, kiuj ne trovas sufiĉe da logaĵo ĉe revuoj tute literaturaj, malgraŭ ilia intereso. En “**Tra la Mondo**,” ĉiuspecaj legantoj: seriozaj kaj vanaj, viroj, virinoj, gejunuloj kaj infanoj, trovos rubrikojn speciale dediĉitajn al ili, kies intereso estos ĉiam granda, dank’al la vasta kaj diversa kunlaborantaro ebligata de nia internacia lingvo. La revuo konfidas al ĉiuj por ĝin helpi kaj permesi rapide plidikiĝi. Jara abono: Francujo. 7 fr., Alilande. 7 fr. 50 ĉe la Administracio, 15, Boulevard des 2 Gares, Meudon (Seine-et-Oise), France.

Sicilia Federacio Esperanta.—Ni ricevis de la suprenomita Federacio du longajn cirkulerojn. En la unua, la Federacio konigas sin antaŭ la tutmonda Esperantistaro, kaj en la dua, ĝia energia Prezidanto, D-ro. Nalli, anoncas, ke li estas tuj farota gravan paŝon antaŭen por nia afero en Italujo. La Redakcio de la Itala kultura gazeto, *Sicilia Universitaria* (Esp.: *Sicilio Universitata*), konsentas eldoni ĝin dulingve, en Itala kaj Esperanto, se ni povas trovi 600 abonantojn. La revuo eldoniĝos duonmonate, kaj, kunesperantigite, ĝi enhavos 32 paĝojn. La prezo estos 6.50 lire por la Poŝta Unuiĝo, kaj 8 lire por ceteraj landoj, kaj oni proponas eldoni la unuan Esperantistan numeron la 1^{an} de Aŭgusto. Oni devas sciigi sian intencon pri abono antaŭ la 15^a de Julio.

Ni kore esperas, ke multe de niaj legantoj respondos malavare je tiu alvoko kaj abonos la novan ĵurnalon. La Sicilia Federacio, kiu mem zorgos la sendon de la gazeto, resendos la monon en okazo de neeldono. Adresu: D-ro. Vitangelo Nalli, 495, Corso Catalafimi, Palermo, Sicilio. S. N.

A COMFORTABLE, superior HOME offered one or two gentlemen in good house, most convenient for City and West-end, near Tube, train, and 'bus. Young society. Large garden. Moderate terms.—46, Highbury Park, N. (near Highbury Barn).

LINGVA AVENTURO.

La studado de la matematiko, de la logiko kaj de la stenografia arto, ĉiuj pligrandigis mian antipation je la studo de la gramatikoj angla aŭ alilingva, kun ĉiuj iliaj arbitraj distingigoj, senlogika ortografio kaj neregulaj verboj.

Mi abomenas iliajn nekonskvencojn kaj faletigaĵojn por la spirito. Kiel ekzemple, rimarku la uzadon de nur du seksoj ĉe la franca kaj aliaj parencaj rasoj. Eble en la sendata kaj antaŭ-historia estinteco, kiam la homoj aljuĝadis al la nuboj, arboj kaj ŝtonoj konscian vivon, la uzado de nur du seksoj estis pravigebla; sed, en la nuna tempo, tio ne estas racia, almenaŭ laŭ mia opinio, kaj, cetere, ĝi postulas ke la memoro estu ŝarĝegata per serio da vortoj, laŭ ŝajno, virinseksaj tial, ĉar ili havas tiun aŭ alian ortografion aŭ ŝajne havantaj tian ortografion tial, ĉar ili estas virinseksaj.

Neniaj pretendoj determini la seksojn laŭ belsoneco estas konsekvence pravigeblaj, ĉar nepre *la mer* estas tiel belsona kiel *le mer*, kaj *la cheval* estas ne malpli harmonia ol *le cheval*. Mi estas tedita per reguloj plenaj je esceptoj kaj per esceptaĵoj, kiujn oni iamaniere ajn kredas havi la povon pruvi la regulon.

Prezentu do al vi mian plezuron, kiam mi entuŝiĝis kun lingvo kies reguloj estas senesceptaj; kies ortografio estas fonetika; kies elparolado prezentas neniajn malfacilaĵojn por la alilingvuloj; lingvo, kies fundamento estas racia, logika kaj scienca; lingvo, starigita sur la radikvortoj de niaj arjanaj prapatroj; lingvo, kies gramatiko kaj sintakso elmontras ĉe la gravaj lingvoj eŭropaj la travivadon de la plej taŭgaj el konkurantaj aŭ similaj reguloj.

La maniero de mia konatiĝo kun tiu ĉi "kara lingvo" estis jene; antaŭ nelonge mi estis en unu el la apudmaraj urboj francaj. Kvankam, ekstere de la hotelo estas aviztabulo anoncanta ke la lingvo angla estas parolata, la mastro ne povis kompreni mian anglaĵon kaj, por plua konfuziĝo, mi ne povis sekvi tion, kion li diris france. En la ĉambro, aro da sinjoroj interparoladis per ia fremda lingvo, kiun, pro ĝia muziksoneco, mi ekkredis esti

A LINGUAL ADVENTURE.

THE study of mathematics, logic, and phonography have each tended to increase my distaste for the study of English or foreign grammars, with all their arbitrary distinctions, illogical spelling and irregular verbs.

I abhor their inconsistencies and mental pitfalls. Take the case of the use of only two genders by the French and allied races. Perhaps in the undated prehistoric past, when men credited clouds and trees and stones with conscious life, the use of two genders was explicable, but nowadays it seems irrational and forces the memory to be burdened with a string of words which appear to be feminine because they are spelt in a particular manner and appear to be spelt in a particular manner because they are feminine.

The claims of euphony as a means of determining gender cannot be consistently maintained, for surely *la mer* is as euphonious as *le mer*, and *la cheval* is as musical as *le cheval*. I am wearied of rules subject to exceptions, and exceptions which are somehow or other supposed to prove the rule.

Imagine my pleasure, then, in being brought into contact with a language whose rules have no exceptions, whose spelling is phonetic, whose pronunciation offers no difficulties to "alien" tongues; a language whose basis is rational, logical and scientific, a language based on the root words of our Aryan forefathers, a language whose grammar and syntax represents the survival of the fittest among the competing or corresponding rules among the great European tongues.

The method of my introduction to this "kara lingvo" was as follows. I was recently in one of the French coast towns. Although outside the hotel there was a notice to the effect that English was spoken, the proprietor could not understand my English, and to add to the confusion I could not follow his French. A party of gentlemen were conversing in the room in a strange tongue, which by its musicalness I thought might be Spanish

la hispana aŭ itala lingvo, sed kiun mi ne povis trovi ĝuste identa je iu ajn el ili. Rimarkinte nian malfacilaĵon, iu el la grupo proponis al ni sian servon por traduki. Tuj malaperis niaj malfacilaĵoj. La hotelmastro parolis france kaj Esperante, la tradukinto parolis Esperante kaj angle, mi parolis angle. Jen ni havas ekzemplon pri la komerca utileco de lingvo internacia.

Morgaŭan tagon, vidinte amikojn diversnaciajn, kvankam plejmulte nesciajn pri la patra lingvo de ĉiu alia, libere interparoladantaj, mi konvinkiĝis, ke granda parto de la malamikeco inter la nacioj kredeble naskiĝas kaj kreskas pro reciproka malkompreniĝo kaj nescio. Tia amikeco inter alilanduloj montriĝis antaŭ miaj okuloj, ke mi sentis min logata skribi la jenan toston: "Mi trinkas al la bonsano de la Esperantistoj kaj al la plena sukceso de Esperanto, tutmonda amikaro, internacia *entente cordiale*, ĉiea kamaradaro; tra la tuta mondo, fratecon; sur la terglobo, pacon kaj bonvolon al la homaro."

Tiujn ĉi ideojn mi petis amikon, ke li traduku Esperante. Mi elskribis liajn parolojn per la stenografio Pitman'a. Konstatinte, ke mia skribitaĵo estas ĝusta, mi legis laŭte la vortojn. Nu, la sonoj Esperantaj estas tiel simplaj kaj tiel diferencigaj ke ĉiu Esperantisto povis elkompreni ĉion, kion mi diris. Se estus estinta la unua fojo, kiam mi parolis per la lingvo franca, germana aŭ rusa, ĉu la francoj, germanoj aŭ rusoj povus min kompreni? Mi kredas ke ne. (Tradukis E. A. M.)

Esperanto.—(Rusa ĵurnalo). D-ro. Ostrovski, la redaktoro, sciigas per letero en *Lingvo Internacia* ke, pro neforigeblaj malhelpaĵoj ĉe la eldonado de sia ĵurnalo, li estas devigata transporti la tutan aferon el Peterburgo en urbon Jalta, kio necesigas la tempan interrompon de ĝia elirado.

Esperanto.—Nova monata okpaĝa ĵurnalo verkita en Esperanto kaj hungara, ĵus aperis en Budapeŝto. Jarabono 3.80 kr. por eksterlando. Adreso: S-ro. Marich Agoston, Papnövelde-u 6, Budapeŝto IV.; aŭ ĉe Sek., B.E.A., 3s. 6d.

or Italian, but which I could not really identify as being either one or the other. Seeing our difficulty one of the party offered his services as interpreter. Instantly our difficulties vanished. The hotel proprietor spoke French and Esperanto; the interpreter spoke Esperanto and English; I spoke English. We have here an example of the commercial utility of "lingvo internacia."

On the following day, after seeing friends of different nationalities, most of them ignorant of each other's national languages yet engaged in a fluent conversation, I was convinced that much of the enmity between nation and nation is probably fostered by mutual misunderstanding and ignorance. I saw such friendship manifest between "alien" peoples that I wrote out a toast to the following effect: "I drink to the health of Esperantists, and to the good success of Esperanto, a world-wide fellowship, an international *entente cordiale*, a universal *camaraderie*; over all the world, brotherhood; on earth, peace and goodwill to mankind."

I asked a friend to translate these ideas into Esperanto. I took his words down in Pitman's phonography. After ascertaining that I had got them down correctly, I read the words out aloud. Now, the sounds in Esperanto are so simple and so distinctive that every Esperantist followed my meaning throughout. If I had spoken in French, German, or Russian for the first time, would the French, Germans or Russians have understood me? I think not.

E. FIANDER ETCHELLS, F.Ph.S.,
A.M.I.Mech.E.

Por juĝi pri la tre praktika helpo, kiun nia afero ricevas de la registaro kaj publikaj societoj en Francujo, ni citas, el "*Lingvo Internacia*," ke la Komerca Sindikato de Auxerre jam dufoje monferis por la tiea grupo, kaj ke la diversaj urbaj aŭtoritatuloj sin enskribis en ĝi. Plie, la "Association Française pour l'Avancement des Sciences" donacis du sumojn da 400 frankoj al la Pariza Esperantista Grupo, por kovri la elspezojn de la Espozicio en St. Louis.

KONSENTO ANGLA-FRANCA.

Trankviliĝu amikoj de la neŭtraleco, mi ne deziras eniri la eŭropajn politikajn aferojn; mi nur intencas montri al la mondo esperantista, kiel la Kanadanoj de longe jam solvis tiun problemon de l' interkonsento starantan inter du nacioj centjare malamikaj, t.e. la francoj kaj angloj.

Kiam, en 1763, per la traktaĵo Pariza, la reĝo de Francujo, "Louis XVa," cedis al Anglujo la tutan Kanadon, nur restis en Kanado sepdek-kvin-mil francoj malriĉaj kaj disĵetitaj en la lando, la aliaj, la plej belaj floroj de la kolonio, reiris Francujon sur la anglaj velŝipoj, kaj tiam Sinjorino Pompadour ĝoje ekkriis: "Fine, la reĝo povos dormi trankvile!"

Jes, sed se la reĝo povis trankvile dormi, kio do fariĝis el la forlasitaj francoj en tia sovaĝa lando?

Jen kion mi, Franckanadano, tuj rakontos al vi en kelkaj linioj.

Dum centjaro, sen ia komunika rimedo kun Francujo, ili tenadis en mano jen la tenilon de pafilo kontraŭ la atakoj de l' sovaĝaj enlanduloj, jen la tenilon de plugilo kontraŭ la suferoj de malsato. Plie, ili kreskiĝis, plimultiĝis kaj fariĝis tri milionoj da francoj, izolataj kompreneble, sed ĉiam konservintaj siajn francajn kutimojn, morojn, religion kaj lingvon tiajn, kiaj ili estis dum la regado de Louis XVa. Tiel glaciĝis kaj konserviĝis, ĝis nia epoko, la malnovaj mamutoj izolitaj ĉe la norda poluso!

Sed eble vi demandas: kial la angloj ne altrudis al vi siajn kutimojn, religion kaj lingvon? Ha! ĉe ili la deziro ne mankis pri tio, sed du kaŭzoj ilin malhelpis.

1. Dufoje Kanado estis minacata de la amerikana militistaro, en 1775 kaj en 1812. La Franckanadanoj, ĵurinte post la traktaĵo Pariza, ke ili estos fidelaj al Anglujo, dufoje batalis la enpenetrantan armeon kaj konservis Kanadon por Anglujo.

Tiu ĉi, devigite de la cirkonstancoj kaj de la timo ke ĝi perdos eble Kanadon, pliagrabiĝis kaj donis al ni

la rajton konservi niajn lingvon, religion kaj francan leĝaron. Poste ĝi permesis al ni la memregadon (self-government) kaj tiam, el kolonionoj, ni fariĝis preskaŭ aparta nacio, kun kiu aliaj nacioj, eĉ Anglujo, devas kalkuli en siaj komercaj traktaĵoj.

2. Post 1763, Anglujo sendis kompreneble multajn anglajn elmigrantojn al Kanado, kredante eble, ke per ili ĝi fine dronigos, en angla rondego, la francajn familiojn de Kanado. Sed, mirinde la malo fariĝis!

Efektive, el tiuj miloj da anglaj elmigrantoj, kiuj loĝiĝis en la provinco Kebeko, kiu tiam estis la plej loĝata, la plimulto da ili perdis siajn anglajn kutimojn, religion kaj lingvon post unu generacio, kaj fariĝis francaj Kanadanoj kiel ni, esceptinte la anglajn nomojn; kiujn ili konservis.

Jen kial, en Kanado, oni renkontas multajn personojn kun anglaj nomoj, kiel Smith, Macdonald, Ball, Craig, Fraser, k.t.p., kiuj ne povas paroli angle, kaj kies infanoj devas lerni la anglan lingvon en la lernejoj.

Ekzemplo pli bone klarigos tion al vi.

La lastan semajnon, en la Montreala juĝejo, franca juĝisto demandis atestanton tiele:—

"Kia estas via nomo?—Duncan Macdonald. Ĉu vi deziras atesti en angla lingvo?—Mi ne vin komprenas. Vi ne povas paroli angle?—Ne. Ho! tamen via nomo estas tre angla?—Jes, sed mia prapatro loĝiĝis en tiu provinco, mia patro, mi rememoras, povis kompreni kaj iom paroli angle, sed liaj infanoj ne ŝancis lerni la anglan lingvon."

Tiaj ekzemploj oftege prezentiĝas en nia Montreala juĝejo.

Ĉar estas ĝenerala kredo en Eŭropo, ke ni parolas tie ĉi ian francan ĵargonon, mi devas tuj montri per alia ekzemplo, ke oni simple eraras, kaj ke nia nuna franca elparolo tre multe similas tiun de la francoj en Francujo.

Antaŭ du jaroj, estante en Parizo, mi eniris magazenon por ion aĉeti kaj parolante al komizo, mi demandis: "El kia departemento vi supozas min?" "Laŭ via elparolo," li diris, "mi kredas ke vi loĝas en la nordo." "Jes ĝuste," mi rediris, "sed en la nordo de Kanado!" La komizo mal-

fermis grandajn okulojn kaj ne povis min kredi.

Tie ĉi elstaras grava, demanda punkto. Kiel la Franckanadanoj akordigas la respekton al la angla regno kun la memoro pri la malnova franca potenco en Kanado?

Ha! de longe ĉiutagaj familiaj ekzemploj jam respondis tiun demandon.

Efektive, kiam patrino forlasas siajn infanojn, kiujn alia fremda patrino akceptas kaj vartas, ĉiu scias kiel tiuj bonkoraj, infanoj akordigas la respekton kaj dankemon ŝuldatajn al la fremda patrino kun la memoro pri sia natura patrino.

Plie, la dupatrinaj infanoj de Kanado, kune kun iliaj anglaj duonfratoj, fine maturiĝis kaj komprenis, ke iliaj ekonomiaj utiloj estas tute malsamaj je tiuj de iliaj du patrinoj. Tial, unuigante por komuna utilo, la kanadaj angloj kaj francoj kreis registaron, en kiu iliaj deputatoj diskutadas la enlandajn kaj eksterlandajn aferojn.

Ofte la diskutado fariĝas akrega, sed fine, saĝe rememorigante ke "in medio stat virtus," kompromiso finas la diskutadon.

Tiele, ni kune antaŭen iras, mano en mano, kubuto ĉe kubuto, al nia komuna sorto. Ni sentas ke ni fariĝos potenca dulingva nacio, ĉar nia vastega lando, anstataŭ la ses milionoj da loĝantoj, kiujn ĝi nun enhavas, post mallonge nutros kaj enhavos cent milionojn da ili.

Ĉu oni ne diras nuntempe, ke Kanado estos la grenarejo de Eŭropo? Kial do ni Franckanadanoj devus plue plori la perdon de nia malnova Francujo, kiam ni jam retrovis tiel belan kaj vivplenan Nov-Francujon, dank' al la liberiga protektado de Anglujo?

Nur tion komprenas tiuj el la francoj, kiuj malgrandnombre, de tempo al tempo, tien ĉi venas por logiĝi. Ili sin sentas tiel liberaj kaj senĝenaj en nia lando, ke malofte ili reiras Francujon. La samo fariĝas pri la novevenintaj angloj.

Niaj eŭropaj kuzoj, anglaj kaj francaj, pli ofte sin intervizitu, ili pli konatiĝu unu kun la alia kaj ili baldaŭ spertos, ke la akraj anguloj, elstarantaj el ambaŭ flankoj, estas tre rondigeblaj kaj malaperigeblaj de la simpla frotado.

Tiele, ni Kanadanoj, francaj kaj anglaj, jam de longe solvis la gravan demandon pri la "konsento angla-franca."

A. P. BEAUCHEMIN.

Montreal, 12^{am} de Junio, 1905.

Rimarko.—La aŭtoro sciigas al ni ke tiu ĉi artikolo estas verkita por la paĝoj de la nova ilustrita ĵurnalo, *Tra la Mondo*, kaj li petas ke ni ankaŭ ĝin eldonu por ke ĝi aperu samtempe en ambaŭ landoj, Francujo kaj Anglujo.

ANTIKA STOIKO.

Riĉecon mi ne multe ŝatas,

Kaj enamiĝon mokas mi;

Gloravideco songo estas:

Ĉe la mateno svenas ĝi!

Kaj se mi preĝas, tiu diro

El miaj lipoj venas nur:

"Min lasu ĉia kordeziro,

Krom libereco sen mezur'."

Ĝis la proksima fin' de vivo

Mi nur postulos tion ĉi:

"Libera estu la motivo

Per kiu kuraĝiĝos mi!"

Parafrasis A. MOTTEAU.

Marto, 1905a.

Kristnaska Sonorado ("Christmas Carol") de Charles Dickens estas tradukita de nia amiko D-ro. Martyn Westcott kaj nun estas en presado.

Svisa Espero (Aprilo-Majo) enhavas historian skizon de la Ruĝkruca movado, kune kun la teksto de la fama "Convention de Genève" de Augusto, 1864.

Per la sama poŝto ni ricevis de **Pacifisto**, la ĵus fondita internacia societo esperantista por la paco, la protokolon de ĝia unua kunveno kune kun la provizora regularo. Interalie oni decidis fondi apartan revuon nomota "Espero Pacifista." Ĉiu societano pagos ĉiujare po 5 frankoj, kio rajtigas lin ricevi la revuon senpage. Ni tutkore esperas ke ĉiu Esperantisto apogos laŭ sia tuta povo kaj influo tiun benigan movadon, kiu estas ja kore ligita kun la sorto kaj la celo de Esperanto mem.

DON'T.

(From an Esperantist's Don't-book.)

DON'T render *to substitute* by "anstataŭi." Anstataŭ means *instead of*, and anstataŭi naturally means *to be in place of*. This is confirmed in "Hamleto," where Marcellus inquires: "Vin kiu anstataŭas nun?" (*Who now is in your place?*). For practice, study these three sentences: (a) Mi forportis liajn ĉifonojn, kaj anstataŭ ili mi donis al li belan veston, *I took away his rags, and gave him a good suit instead*; (b) la bela vesto, kiun al li mi donis, nun anstataŭas liajn ĉifonojn, *the decent clothes that I gave him now replace his beggarly attire*; (c) mi anstataŭigis belan veston je (or anstataŭ) liaj ĉifonoj, *I substituted respectable garments for his tatters*. But avoid this: mi anstataŭigis liajn ĉifonojn per bela vesto, which would be saying: *I made his ragged things take the place of by means of a fine rig-out*.

DON'T use "manki" when you mean *to miss*. Manko means *a lack, an absence*, and manki means *to be missing, not to be there*. Thus: "ili havas superfluan mankon de sprito" (Hamleto) means: *they have a plentiful [superfluous] lack of wit*; "la mankantaj numeroj" means *the missing numbers*, the numbers which are not there. But: *I miss [long for] my lost happiness* is: "mi sopiras je mia perdita feliĉo" (Ekzercaro); *he missed [failed to get at] the train*, li maltrafis la vagonaron; *my arrows would miss [not attain] the mark*, "miaj sagoj ne la celon trafus" (Hamleto).

DON'T use the word *homino*. Dr. Zamenhof uses it once in a comedy-sense; but, if you cannot see the joke, omit that passage in your reading. Don't tell me that "homino" means *woman*. It doesn't, in ordinary talk. *Woman* is *virino*.

DON'T talk about your *brovoj* when you mean the superior-anterior portion of your head, your *brows*. Brovo is the *eyebrow*, that little streak of hair at the top edge of the eye-cavity; it is a mistake to suppose that it was an ancient custom to decorate the eyebrows with foliage. Try *frunto*, if *kapo* is not good enough.

DON'T believe what I say until you

have verified it for yourself. The highest authority, on all points of the Esperanto language, is the usage found in the text of the best authors, and is accessible to all. (See advertisements, page iii. of cover.) The best dictionary will err or be ambiguous on the very point on which you need guidance. I counsel everyone who wishes to justify the honourable title of Esperantist not to rest satisfied until he knows the text of his *Ekzercaro* by heart; also to read through the *Fundamenta Krestomatio* with the persistency of "the young lady of Spain":

"Again and again,"

And again and again,

And—again and again and again."

A. E. W. (Esperantisto 8013).

NOVA ESPERO.*

(Alvoko al Brita Esperantistaro.)

1.

Antaŭen ni marŝu per Brita fervoro

Senlace, senhalte al cel' ;

Antaŭen ! Sed nur kun vereco en koro

Kaj estu esper' nia stel'.

2.

Kaj amo nun estos, kun sankta frateco,

Tutmonda militarmilar' ;

Nacioj aliĝos kaj paco naskiĝos

Feliĉa estados homar'.

3.

Aliĝu do, fratoj, al nova espero

Kaj legu organon de ĝi,

Senpere ĝi forĝos per fera ĉenero

Esperantan ligilon por ni'.

4.

Antaŭen ! Antaŭen per Brita fervoro

Senlace, senhalte al cel',

Laboru, sed nur kun vereco en koro

Kaj estu esper' nia stel'.

—Verkita de ADELA SCHAFER.

* Kun musiko, 3 pecojn, de Sekretario.

Fraŭlo dudekkvarjara, lernanto deziras, dum la du lastaj semajnoj en Septembro, loĝadi ĉe Esperantista familio, por ricevi ekzercon en la lingvo. Kiel eble plej malkare. Suda bordo de Anglujo, aŭ norda bordo de Francujo. Turnu sin al *Wm. Village*, 84, *Boaler-street, Liverpool*.

THE SYNTAX OF ESPERANTO.

R. J. LLOYD, D.Lit., M.A.

THE NOUN.

(4) But prepositions which in Esperanto indicate any kind of position, are capable of indicating motion towards that position, by taking the accusative case after them, e.g., *en ĝardeno*, in a garden; *en ĝardenon*, into a garden. But it must not be thought that the preposition governs the accusative; it is the *to-ward* motion which alone demands the *n*.

(5) But the prepositions outside this class, being on the one hand like *laŭ* and *krom*, which never imply motion, and on the other hand, *al*, *ĝis*, and *tra*, which always imply motion, invariably take the nominative.

These three prepositions, *al*, *ĝis*, and *tra*, are, in fact, a class in themselves, and create a curious exception in Esperanto grammar. But for them it might be affirmed universally that the predication of *to-ward* motion is invariably associated with the accusative case in Esperanto. But to understand this, another rule must now be unfolded.

(6) The accusative case does not serve solely to indicate the direct object of the verb, but several other completions of it, of which *to-ward* motion is one of the most conspicuous. There is, in fact, in that class of cases, no escape from an accusative case, except through *al*, *to*; *ĝis*, *up to*; or *tra*, *through*, or the indefinite "*je*."

The kind of completions which the simple accusative is held to be capable of expressing may be seen from the following examples:—

(a) Motion towards a place: *Mi iras Parizon*—*I am going (to) Paris*.

(b) Motion towards a person: *Mi iris Johanon*—*I went (to) John*.

(c) Metaphorical motion: *Li proksimiĝis liberecon*—*He approached (to) liberty*.

(d) Aim: *Mi celis markon*—*I aimed (at) a mark*.

(e) Person affected: *Mi pardonis mian amikon*—*I pardoned (something to) my friend*.

(f) Thing affected: *Mi obeis mian*

konsciencon—*I gave obedience (to) my conscience*.

(g) Duration: *Mi kuris du horojn*—*I ran (for) two hours*.

(h) Date: *Mi vidis lin lundon*—*I saw him (on) Monday*.

(i) Distance: *Mi portis la skatolon du mejlojn*—*I carried the box (for) two miles*.

(j) Dimension: *Mi plilongigis ĝin du futojn*—*I lengthened it (by) two feet*.

(k) Weight: *Mi plipezigis ĝin dek funtojn*—*I increased its weight (by) ten pounds*.

(l) Number: *La malsano plimultigis la mortojn ducent personojn*—*The disease increased the deaths (by) two hundred persons*.

(m) Cause: *Enui patrujon*—*To weary (of) one's country*.

(n) Occasion: *Mi faris tion multajn fojojn*—*I did that (on) many occasions*.

Mr. Wackrill (Esp. 8,013, and diplomito of France) recently brought to my notice the fact that there is not one of the above indirect accusatives for which a preposition (*al*, *dum*, *je*, *tra*, *per*, *po*, *pro*), with the nominative, might not be substituted; and he formulates the following conclusions:—
(a) That the Esperanto accusative is governed only by the active verb; and
(b) that all indirect accusatives mark the omission of an implied preposition. This is practically true; I have shown it partly through my English above; and it has a two-fold practical bearing. It teaches him who wishes to cultivate the indirect accusative, in what cases it is necessary or proper to use it, and it equally teaches the votaries of syntactical simplicity how to avoid at will the indirect accusative construction altogether. That is, perhaps, more consonant with the passion for absolute simplicity and clearness which so largely animates the Esperantists of to-day.

There is no more to be said about the inflections of the noun. The features of its agreement with the adjective and participle will be treated when the adjective is reached. The chapter on adverbs will reveal to us a further use of its motor-*n*. Its relations to prepositions, and, through prepositions, to other nouns, verbs, adjectives and adverbs, cannot be fully treated until we have the prepositions actually in hand. But there is one general

observation which is in place here : the Esperanto noun is so often visibly derived from a well-known and familiar Esperanto verb that it often accepts the same qualifying constructions after it or before it, e.g., *la vojaĝo Londonon*, *la rigardo hejmen*, *la pensado pri morgaŭ*, *la vojo antaŭen*, *la kunveno lunde*, &c. = *the journey to London*, *the look homewards*, *the thinking about to-morrow*, *the way forward*, *the meeting on Monday*.

(To be continued.)

NIA KONKURSO PRI LA KONGRESO.

La temo de tiu ĉi Konkurso, proponita en nia aprila numero, estas "Kiel plej bone sukcesigi la Boulogne'a Kongreso."

Ni estas iom ĉagrenitaj pro tio, ke ni ne ricevis tiel grandan nombron da artikoloj kiel ni esperis. Kaj, bedaŭrinde, la sendube plej bona artikolo kiu venis al ni estas multe tro longa por ĝuste plenumi niajn kondiĉojn. Dua konkuranto sendis tro longan skribaĵon, kaj li forgesis ke la premio estas difinita por la *plej utila artikolo* pri la dirita temo, ĉar li traktis pri kelkaj neefektivigeblaj celoj kaj en la fino naive rimarkigis ke ili estas tre malfacilaj atingi; kun bedaŭro, ni ne povas ne konsenti pri tio. Alia konkuranto tute ne traktas la deziratan temon, anstataŭ li faras proponojn por sukcesigi la lingvon mem. Pro ĉi tiuj motivoj, ni decidis aljuĝi la premion al S-ro. *Albert Dudeney*, 2, *Rothsay-gardens, Bedford*, kies proponojn ni enpresas sube. Finante, ni deziras kore danki S-ron Karlo Bourlet pro la bonega artikolo sendita, kiun tre plaĉus al ni presi tutan, se ne mankus la loko. Ni esperas, tamen, trovi lokon por enigi eltiraĵojn el ĝi en nia nuna kaj sekvanta numeroj.

La Proponaĵoj de S-ro. A. Dudeney.

(1) Ke speciala komitato estu formita, kies devoj estos organizi grandan klopodadon gazetaran, kiel jene:—

(a) Aranĝi, se eble, ke la specialaj korespondantoj de ĉiuj ĉefaj ĵurnaloj estu mem Esperantistoj.

(b) Insiste peti ĉiujn grupanojn kaj ekstergrupojn, kiuj vizitos la Kongreson, ke ili sendu plenajn sciigojn

pri ĝi al sialoka gazetaro, tiel antaŭ la Kongreso kiel post ĝi.

(c) Sendi al la gazetoj, traktantaj pri specialaj temoj, kiel la turismo, vojaĝoj, la scienco, la komerco, instruaj kaj socialaj aferoj, apartajn sciigojn kaj raportojn pri la Kongreso, ĝiaj celoj kaj decidoj, por peni interesi ĉiujn sekciojn de la nacio laŭ iliaj apartaj interesoj.

(2) Ke ni subtenu la proponon por la elekto de aŭtoritata komitato internacia.

(3) Ke ni iniciatu tutmondan pet-skribon al la Komitato de la Nobel'aj Premioj aljuĝoj por postuli, ke la Propaca Premio estu aljuĝita al D-ro. Zamenhof. Sciigoj pri tiu ĉi petskribo devus esti sendita al ĉiuj Esperantaj ĵurnaloj.

(4) Ke ni proponu dum la Kongreso ke respektaj salutoj estu senditaj, naciope kaj internacie, al nia Reĝo, la Caro, la franca kaj amerika Prezidentoj, la germana Imperiestro, k.t.p.

(5) Ke ni alprenu la katalanan proponon ke, unu vesperon, delegitoj aperu en nacia vestaĵo. (Ekz.: angla, skota, kimra, irlanda.)

(6) Ke ĉiu Esperantisto en la Kongreso alligu al la dekstra maniko rubandon montrantan el kiu urbo aŭ loko, kaj patrujo li venis.

We have received the following indignant letter from one of our readers:—

The Editorial Committee, British Esperanto Association.

Gentlemen, — A certain unscrupulous society is using the names of Esperantists for the purpose of forwarding its private ends. It publishes a directory in which our names appear as approvers of its scheme, of which we as a body disapprove. I prohibited the use of my name in this way; and yet I have received advertisements addressed to me by means of a slip cut from the said directory and pasted on the envelope. As I do not wish to advertise that society by taking legal action against them, I reply in the following form, which I think may be of service to your readers:—"While thanking you for information sent to me re . . . I think it only fair to warn you that, as the ——— Society has made use of my name against my express prohibition, I naturally attach no weight to its secretary's approval of your . . . No communication addressed to me by means of a slip cut from their directory receives any attention other than a warning similar to this."—
Yours faithfully, ESPERANTIST.

ANSWERS TO CORRESPONDENTS.

W. M. B. (Newbury).—The difference between *scii* and *koni*:—

Koni means to know in the senses of: to be personally acquainted with, to understand the nature of, to know of, to know who such a person is, to know what such a thing is. In its finite form it always governs a direct object, and is never followed by *ke*.

Scii means to know in a direct way, to know the thing itself; never to know a person.

Let us examine some examples: *Mi ne scias la lingvon hispanan* means *I do not know Spanish* (i.e., I am not versed in the language itself). But, *li ne konas la lingvon hispanan* would mean *he does not know of Spanish* (does not know there is such a thing; does not know what it is). Again, *mi konas Johanon* means *I know John*, in the sense that I know of him, know who he is, am personally acquainted with him. *Mi scias Johanon* is impossible; but we may say, *mi scias kiu estas Johano*. It would be ambiguous to reply with a simple *yes* or *no* to the question, "Do you know 'Paradise Lost'?" But to "Ĉu vi konas 'Paradise Lost'?" you might reply, "Jes, kompreneble, ĉar ĉia homo aŭdis pri ĝi"; while to "Ĉu vi scias 'Paradise Lost'?" the answer might be, "Ne, kompreneble, ĉar kiu povus ĝin tralerni parkere?" If any reader will try this explanation on every instance of *scii* or *koni* that he meets with in a week's hard reading, it will be very interesting to hear what remarks he has to make about it.

A high authority, to whom these remarks have been submitted, points out that *scii* can never have a *person* for complement, and that *scii* is always used of things known by heart.

A. E. W.

J. J. (Belfast).—"Mi ĉiusemajne vin renkontas—sur papero." Tiu ĉi frazo ŝajnas al ni ĝusta; regulo 13 nur diras, "Por montri *direkton*, la vortoj ricevas la finiĝon de la akusativo." Laŭ nia opinio, ne estas movo fizika aŭ morala tie ĉi. Pri la ceteraj punktoj de via kritikaĵo, ni ĝojas ke nia afero en Belfast posedas probatalanton tiel lertan kiel vi montras vin;

tamen ni opinias, ke pri la dirmaniero, en via skribaĵo mankis iom da ĝentileco. Estas tre grava, ke ni agu ne nur energie kaj lerte, sed ankaŭ kun ekstrema ĝentileco kaj takto; alie, ni certe forpelos tiujn, kiujn ni deziras allogi.

E. A. M.

Grand Dictionnaire Francais-Esperanto (15 frankoj, ĉe *Presa Esperantista Societo*, 33, rue Lacépède, Paris.)—Jen estas la tute plej grava verko de ĝia speco kiu ĝis nun eliris; ĝi estos lukse eldonata, laŭ granda formato (19 x 28 cm.), kaj enhavos ĉirkaŭ 2,000 paĝojn da teksto dukolone kompostita. Por tiuj, kiuj ne volus elspezi tuj la tutan prezon de la verko, oni jam nun akceptas *partajn pagojn*, nome 6 frankojn kune kun la mendo kaj 5 frankojn en la fino de ĉiu el la du sekvontaj kvaronjaroj. La verko aperos en kajeroj, kies unua eliros dum la monato julio.

Strukturo de l'vortaro Esperanta.—(Teksto Esperanta kaj franca) de L. de Beaufront. 4 pencoj, afrankite. Tiu ĉi broŝuro, kiu estas reeldono de l'antaŭparolo de la unua eldono de la Vortaro Esperanto-franca, klarigas la motivojn, kiuj gvidis la aŭtoron de Esperanto en la verkado de ĝia vortaro kaj per tio mem de la lingvo. Ĝi montras la eraron de multaj sistemoj kaj respondas je la plej oftaj kontraŭparoloj de niaj kontraŭuloj. Aldonita al la libreto "**Cu la lingvo internacia povas esti la latina?**" (ankaŭ Esperanta kaj franca), 7 pencoj afrankite, tiu verketo liveras respondon por ĉiuj kontraŭparoloj, kiuj povas embarasi niajn amikojn.

Internacia Anatomia Vortaro.—Tiu nova vortaro, preskaŭ finita, estas verkata de la Franca medicina Grupo. Ĝia verkado postulis grandajn penojn kaj elspezojn, kaj la Grupo do esperas ke ĉiuj interesigantoj je tia demando bonvolos alporti al ĝi sian monon kunhelpon, aĉetante almenaŭ unu ekzempleron de la verko, riceveblan po 5 frankoj de D-ro. P. Rodet, 7, Rue Boileau, Paris.—(*L'Espérantiste*.)

Imitado de Jesuo Kristo, esperantigita de S-ro. A. Damevido, estos preŝita tuj kiam estos sufiĉe da antaŭmendintoj. (*Espero Katolika*.)

BRITISH ESPERANTO ASSOCIATION.

The first annual general meeting was held on Thursday, June 8, in the Essex Hall, Strand, Lieut-Col. Pollen (President) in the chair. Among those present were a number of representatives of distant provincial societies. The annual report, which has already appeared in our columns, was taken as read, and in moving its adoption the President spoke of the progress of Esperanto, and made some humorous references to the "man in the street," who sometimes wanted to know whether Esperanto was a new kind of mineral water. Only the previous day someone had said that he supposed it was a kind of dye. (Laughter.) "No," he replied, "it is a thing that will die very hard, if at all; at present it is intended to live." (Laughter and applause.) The President then touched upon a number of the suggestions that had been made from time to time with a view of adopting Latin or English or some other language as an international medium, and he pointed out that the hopeless complexity of the grammar or of the spelling, or both, put any one of these entirely out of the question, while the latest suggestion, that the future idiom should be pidgin English was a mere proposition *pour rire*. His own experience during a long residence in India, of the utility of the artificial Hindustani or Urdu had convinced him that the project of an international language was not a theory, but an established and successful fact. Dr. Zamenhof's language satisfied all the conditions of the problem, and when we succeeded in overcoming the *vis inertiae* of our leaders of education and also what he might term British exclusiveness, the battle for Esperanto throughout the far-reaching British Empire and the countries influenced thereby would be won.

Colonel Pollen gave some interesting extracts from a letter received in Esperanto from a Japanese, in which the merits of the new language were very strikingly put. The English workers in the movement must do their utmost to secure recognition and use of Esperanto in commercial relations, and then, he felt sure, the rest would follow. He wished, as one having some acquaintance with languages, to bear a personal testimony to the excellence of Dr. Zamenhof's work. Being well acquainted with Russian, he was struck by the vividness and accuracy with which Esperanto rendered the meaning of expressions written in a language which was itself remarkably flexible and expressive.

In conclusion, he paid a high tribute to the devotion of the staff of the Association during the five months of their heavy pioneer work.

Mr. Ledger seconded, and said that the good seed sown was springing up and promised an abundant harvest. The resolution was heartily adopted.

The President moved, and Mr. J. Rhodes, of Keighley, seconded, the adoption of the financial statement, which was accepted as being a very satisfactory record.

Mr. Cowper, of Deal, submitted the draft of the proposed rules of the association as submitted to the groups and revised in view of the suggestions made by them. A considerable amount of time has been spent on the drawing up of these rules, which, though voluminous, had not been framed at all with a view of swathing the organisation with red tape. It was the intention that the groups should be left perfectly free to draw up bye-laws for their own management and propaganda, though he would suggest that these might with advantage be forwarded to the central body at any rate for information. The rules were submitted *en bloc*, and the discussion that followed was rather elucidatory than intended to introduce criticism on mere points of detail. In fact, the general effect of the debate indicated a greater desire to get the organisation into work than to spend any time in merely talking about machinery. The alterations in the draft may be briefly summed up as follows:—

By a happy suggestion from Dr. Westcott it was unanimously agreed that the best Esperanto equivalent of the English title for fellows would be "fratulo," with, of course, its female equivalent (rule 3).

In rule 8 (f) it was decided that officers and council *must* be either fellows or members, except as otherwise specified in the rule.

Rule 11 reads, "Secretaries of the affiliated groups."

Rule 12 provides that meetings of the executive shall be called by the President, the secretary, or any three members of its own body.

Rule 29. In view of the necessity of publishing the balance sheet in the June number of THE BRITISH ESPERANTIST, it was agreed that the annual general meeting should be held on the second Monday in June, subject to the modification contained in the rule. The word *committee* towards the end of the rule should read *committees*.

Rule 36. A requisition for an extraordinary general meeting may be convened by sixteen "persons entitled to vote."

Rule 45. It is obvious that an officer or councillor appointed to fulfil a casual vacancy will only act during the period for which his predecessor was elected.

Rule 56, second paragraph, the last sentence was altered to read, "a two-thirds majority of black balls shall expel."

Rule 57. The expression should read general meeting of *the* association.

Rule 58. (a) Commences in these rules words importing the masculine gender.

In the course of the discussion the Rev. J. Rust moved to eliminate 13, 14, 15 and 16; Mr. Mudie seconded the amendment, which was lost.

On behalf of Mr. Woodward, Mr. Chatterton moved for the omission of rule 19, "representations by proxy," but this was also lost, and after some further discussion the whole of the rules, as modified above, were accepted, and in putting them the President said he not only hoped, but felt assured that the association would be a great success, although it might require time before that success was fully achieved.

The President had to leave to fulfil another engagement, but before doing so he expressed the deep sense of obligation we are under to Mr. Harold Clegg for the devoted service he had so freely given to the infant organisation. This suggestion was received with acclamation.

At the close of the general meeting it was pointed out that steps would be immediately taken for the election of the officers and council.

EXTRACTS FROM RULES.

"FELLOWS."

(4) "Fellows" shall be expert Esperantists, elected by ballot from amongst the Members, in the manner specified (Rule 52), and paying an annual subscription of 10s. (or 11s. including the journal).

"MEMBERS."

(5) In order to become a "Member" it shall only be necessary to send the subscription of 5s. (or 6s. including the Journal) to the Hon. Sec., with the name and address of the candidate, for insertion in the next issue of the Journal. If no objection be lodged within one fortnight, the candidate's name shall be placed on the list of Members.

"ASSOCIATES."

(6) All members of Affiliated Groups (having paid their current Group subscriptions) shall be *ipso facto* "Associates" of the B.E.A. without payment of any direct subscription to the latter.

AFFILIATED GROUPS.

(7) Local Esperanto Groups, Societies, or Clubs shall become affiliated to the B.E.A. on payment of an annual "capitation fee" of 6d. for each effective Member.

(a) Affiliation shall be open to Groups (in any portion of the British Empire or Protectorates) consisting of at least five Members in addition to President and Secretary, and paying at least seven capitation fees.

(f) Each Affiliated Group shall have the right to appoint a Delegate to attend and take part in all general meetings, and to take part in the election, by ballot, of Officers and Council; and if the number of Associates in the Group amount to twenty, then two such Delegates; and so on, in the proportion of one Delegate (or vote) for each ten Associates. The said Delegates shall be entitled "Group Delegates."

(3) One Delegate may represent by proxy any further ten Associates of the same Group, each such Delegate being in that case entitled to record accumulated votes in the proportion of one vote to each ten Associates. Delegates may be appointed in any way the Group may decide, and they may be appointed for a single meeting or ballot only, or for a year. They may be Fellows, Members, or Associates.

(j) If the said Group Delegate be a Fellow or Member, he shall be entitled to record his own vote in addition to his vote or votes as Delegate.

GOVERNMENT.

(8) The affairs of the Association shall be managed by a Council consisting of:—

(a) A President, Vice-Presidents (not exceeding four), Hon. Secretary and Hon. Treasurer (hereinafter called the "Officers");

(b) "Delegate Councillors" elected by and representing the Affiliated Groups;

(c) Ten "Ordinary Councillors" elected by the Fellows, Members and Group Delegates; and

(d) Ten "Special Councillors" elected by the Fellows from amongst their own body.

(e) At Meetings of the Council, seven shall form a quorum.

(f) Officers and Councillors must be either Fellows, Members, or Associates, except where otherwise specified above.

"DELEGATE COUNCILLORS."

(18) Each Affiliated Group shall be entitled to elect one "Delegate Councillor"; and if the number of Associates (and the number of capitation fees contributed by the Group during the year) amount to fifty, then two such Delegate Councillors (or votes); and so on, in the proportion of one Delegate Councillor (or vote) for each twenty-five Associates.

(a) Delegate Councillors may be either Fellows, Members, or Associates.

REPRESENTATION BY PROXY.

(19) At any Council Meeting, any Delegate Councillor may also represent, as proxy, any other one or more Delegate Councillors of his own or another Group on presentation of due written authority in each case.

(a) The said Delegate Councillor may then record the proxy vote in addition to that of his own constituents, and personal vote if a Fellow or a Member.

B.E.A. EXAMINATIONS.

In continuation of the remarks which appeared in last month's *BRITISH ESPERANTIST*, page 76, it may be stated that the *ELEMENTARY EXAMINATION* is purely local, and of such a difficulty that a student who has attended a course of, say, 12 lessons can fairly hope to pass. The examiner would naturally be the class or Group leader, provided he is qualified by having passed the *ADVANCED EXAMINATION* for the "Diplomitoj" Certificate. Those who aspire to act as examiners should, therefore, lose no time in passing this *ADVANCED EXAMINATION*, which at the present stage can most conveniently be done by correspondence. Considerable importance is attached to the *ELEMENTARY EXAMINATION* as a means of promoting satisfactory progress in the language. While not imposing any severe strain on students, it is calculated to encourage systematic and persevering study in order to attain a definite end, and to serve as a stepping-stone to the higher and more difficult examination. In fact, a sure gauge of the utility and value of the work of a particular Group will be found in the number of *ELEMENTARY CERTIFICATES* its members acquire. Particulars of all the certificates and outline examination papers can be obtained from the Secretary at 2d., post free.